

tóban, vagy egyáltalán foglalkoztatta-e az akkori újságírókat és lapszerkesztőket a kor aktuálpolitikája. Illetve milyen színben tüntették fel a megállapodást, esetleg volt-e lehetősége a *Magyar Szónak* bemutatni az egyezményt, és ha igen, utólag mennyire tekinthetjük tárgyalagosnak.

Kréz Gellért (ELTE Eötvös József Collegium)

(Ön)életrajz születik. Bátori Schulcz Bódog 48-as ezredes életének elbeszélése

Az 1848–49-es szabadságharc a 19. századi Magyarország egyik legmeghatározóbb történelmi élménye volt. Az egykori résztvevők, politikusok és veteránok művek tömkelegében írták meg személyes emlékeiket az eseménysozorról. Ezen alkotások egyike volt az 1870-ben kiadott *Bátori Schulcz Bódog emlékiratai 1848/9-ki szabadságharczból* című könyv, amely a címszereplő ezredes és Egervári Ödön akadémiai hivatalnok közös munkájának eredményeként látott napvilágot.

A veterán levelei és önéletrajz-töredékei alapján íródott munka a korban igazi ritkaságnak számított, hiszen Bátori Schulcz nem a saját, hanem Egervári Ödön hangján szólal meg a műben. Az MTA javítnokát mégsem nevezhetjük egyszerűen – modern kifejezéssel élve – az ezredes „szellemírójának”, a közös alkotómunka révén a valóságban ugyanis egy rendkívül összetett műfajú könyv született, amelyre az önéletrajz, a visszaemlékezés és a biográfia sajátosságai egyaránt jellemzőek.

Előadásomban szeretném bemutatni a mű születésének körülményeit Bátori Schulcz Bódog és Egervári Ödön megismerkedésétől egészen a kötet kiadásáig úgy, hogy egyúttal kitérek a műfaj és a történelmi hitelesség kérdésére is. Mindezek mellett igyekszem megvilágítani azt, hogy milyen, az alkotók részéről megjelenő szerzői koncepciók és múltértelmezési különbségek feszülnek egymásnak az elkészült könyv lapjain.

A KULTURÁLIS ÉS INNOVÁCIÓS MINISZTERIUM ÚNKP-23-1 KÓDSZÁMÚ ÚJ NEMZETI KIVÁLÓSÁG PROGRAMJÁNAK A NEMZETI KUTATÁSI, FEJLESZTÉSI ÉS INNOVÁCIÓS ALAPBÓL FINANSZÍROZOTT SZAKMAI TÁMOGATÁSÁVAL KÉSZÜLT.